

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w G. - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SR Beata Malinowska

Protokolant – Natalia Tomaszewska

Przy udziale oskarżyciela Głównego Inspektora Transportu Drogowego w W. – --

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 10.01.2018 r. i 14.06.2018 r. sprawy

M. C. – s. W. i E. z d. H., ur. (...) w G., zam. (...)-(...) G., ul. (...), PESEL: (...),

obwinionego o to, że:

w dniu 05.06.2017 r. o godz. 14:38:22 w lokalizacji Ś./90. (...) (...), gm. G., pow. (...), woj. (...) - (...), kierując pojazdem marki V. nr rej. (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości, w ten sposób, że na obszarze zabudowanym, a więc na odcinku obowiązywania ograniczenia prędkości do 50 km/h kierował pojazdem z prędkością 95 km/h, tj. przekroczenie o 45 km/h,

tj. o czyn z art. 92a kw

orzekł:

I. Obwinionego **M. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 92a kw i za to, na podstawie art. 92a kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 600 zł (sześćset złotych);

II. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania natomiast zwalania obwinionego od ponoszenia pozostałych wydatków, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 1831/17

UZASADNIENIE

W dniu 5 czerwca 2017r. M. C. kierował samochodem marki V. nr rej (...) w miejscowości Ś. . M. C. jest użytkownikiem tego pojazdu. Był on wielokrotnie legitymowany przez funkcjonariuszy Policji kiedy kierował tym pojazdem. W dniu 5 czerwca 2017r. o godz. 14:38:22 kierując tym pojazdem w Ś. przekroczył dozwoloną prędkość jazdy na obszarze zabudowanym o 45 km/h. Jechał bowiem z prędkością 95km/h . Zdarzenie to zarejestrowane zostało przy użyciu radarowego przyrządu do pomiaru prędkości pojazdów o znaku fabrycznym MultaRadar CD nr fabryczny (...) , rok produkcji 2014, które posiadało ważne do dnia 31 października 2017r. świadectwo legalizacji

/ **Dowód: notatka urzędowa k- 7,20-21 ,pismo k- 22-23, wydruk k- 31 ,25-26, świadectwo legalizacji k-24, informacja k-18/.**

Przeprowadzona przez biegłego z dziedziny antropologii sądowej analiza cech morfologicznych kierowcy widocznych na fotografii dowodowej z fotoradaru oraz M. C. widocznych na fotografii porównawczej wykazała ,że kierowca pojazdu o nr. rej. (...) , uwidoczniony na fotografii dowodowej z fotoradaru z dnia 5 czerwca 2017r. wykazuje morfologiczne podobieństwo do M. C. w zakresie następujących cech grupowych: kształt i proporcje twarzy, cechy brwi, kształt, proporcje i inne cechy nosa, kształt i proporcje warg, cechy okolic jarzmowych i policzków,

wielkość szpary ustnej, kształt, proporcje i inne cechy bródki oraz wzajemny układ i wzajemne proporcje wyżej wymienionych cech. Powyższe cechy wskazują podobieństwo ale nie ścisłą zgodność. Zgodności takiej nie można wykluczyć ale z uwagi na fakt, że porównywane wizerunki zostały sfotografowane w innych pozycjach oraz z powodu ich niedostatecznej jakości wizualnej, nie ma podstaw aby o takiej zgodności wnioskować. Na porównywanych wizerunkach nie stwierdzono cech ukształtowanych w sposób istotnie odmienny, co pozwalałoby kategorycznie wykluczyć, że znajduje się na nich ten sam mężczyzna. Wyniki przeprowadzonych badań nie dają podstaw aby z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością lub z prawdopodobieństwem wysokim stwierdzić, że kierowcą pojazdu o nr rej. (...), uwidocznionym na fotografii dowodowej z fotoradaru w dniu 5 czerwca 2017r. był M. C.. Jednak z uwagi na stwierdzone podobieństwa należy przyjąć, że jest bardziej prawdopodobne, iż kierowcą tym był M. C., niż że był to inny mężczyzna, przypadkowo bardzo do M. C. podobny

/ Dowód: opinia k- 47-49/.

Obwiniony M. C. zarówno w toku czynności wyjaśniających jak i na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że pojazd ten serwisował jako mechanik samochodowy. Nie rozpoznał siebie na zdjęciu z fotoradaru oraz nie pamiętał czy w tamtym dniu prowadził ten pojazd

/ Dowód: wyjaśnienia obwinionego – k.43, 9 /.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego M. C. albowiem były one zupełnie sprzeczne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym a w szczególności z opinią sporządzoną przez biegłego z dziedziny antropologii sądowej dr. n. biol. J. B.. Z opinii tej w jednoznaczny sposób wynika, że analiza cech morfologicznych kierowcy widocznych na fotografii dowodowej z fotoradaru oraz M. C. widocznych na fotografii porównawczej wykazała, że kierowca pojazdu o nr rej. (...), uwidoczniony na fotografii dowodowej z fotoradaru z dnia 5 czerwca 2017r. wykazuje morfologiczne podobieństwo do M. C. w zakresie następujących cech grupowych: kształt i proporcje twarzy, cechy brwi, kształt, proporcje i inne cechy nosa, kształt i proporcje warg, cechy okolic jarzmowych i policzków, wielkość szpary ustnej, kształt, proporcje i inne cechy bródki oraz wzajemny układ i wzajemne proporcje wyżej wymienionych cech. Powyższe cechy wskazują podobieństwo ale nie ścisłą zgodność. Zgodności takiej nie można wykluczyć ale z uwagi na fakt, że porównywane wizerunki zostały sfotografowane w innych pozycjach oraz z powodu ich niedostatecznej jakości wizualnej, nie ma podstaw aby o takiej zgodności wnioskować. Na porównywanych wizerunkach nie stwierdzono cech ukształtowanych w sposób istotnie odmienny, co pozwalałoby kategorycznie wykluczyć, że znajduje się na nich ten sam mężczyzna. Wyniki przeprowadzonych badań nie dają podstaw aby z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością lub z prawdopodobieństwem wysokim stwierdzić, że kierowcą pojazdu o nr rej. (...), uwidocznionym na fotografii dowodowej z fotoradaru w dniu 5 czerwca 2017r. był M. C.. Jednak z uwagi na stwierdzone podobieństwa należy przyjąć, że jest bardziej prawdopodobne, iż kierowcą tym był M. C., niż że był to inny mężczyzna, przypadkowo bardzo do M. C. podobny. Ponadto z informacji uzyskanych z K. w G. wynikało jednoznacznie, że pojazd o nr rej. (...) był użytkowany przez obwinionego i był on wielokrotnie legitymowany podczas przemieszczania się tym pojazdem.

Sąd dał wiarę pisemnej opinii biegłego z dziedziny antropologii sądowej - dr. n. biol. J. B.. Opinię tą biegły wykonał w oparciu o akta sprawy (...) w których znajdowały się m.in. wydruk zdjęć z fotoradaru, płyta ze zdjęciem CD-R oraz wydruk zdjęcia M. C.. Została ona wykonana fachowo i wnikliwie przez osobę o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych. Ponadto opinia biegłego była pełna, jasna i nie zachodziły w niej sprzeczności. Sąd nie znalazł więc podstaw by kwestionować jej wiarygodność.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, pism i protokołów i płyty CD-R zgromadzonym w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego popełnienie przez obwinionego M. C. wykroczenia z art. 92a kw nie budzi wątpliwości. Kierując bowiem w Ś. samochodem marki V. nr rej (...), na obszarze zabudowanym, przekroczył dozwoloną prędkość jazdy - określoną w art. 20 ust.1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. „Prawo o ruchu drogowym” - o 45 km/h.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec obwinionego kara grzywny w wysokości 600 zł jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa popełnionego czynu a także spełni swą funkcję w zakresie prewencji ogólnej jak i funkcję represyjno-wychowawczą.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. „o opłatach w sprawach karnych” (tekst jednolity: Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) i art. 119 § 1 kpow w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. „ w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia” a także art. 121§ 1 kpow w zw. z art. 624 § 1 kpk biorąc pod uwagę fakt , iż obwiniony utrzymuje się z prac dorywczych i poniesienie w całości wydatków postępowania przekraczałoby jego możliwości finansowe.